

Körlerin Yaprak Yemesi

– Mustafa IŞIK · 02 Ekim 2010

Kayseri, halkı Hristiyan iken, 1100 yılı başlarında, Danişmendoğulları tarafından fethedilir. Arkasından Selçuklular ve çeşitli Beylikler devirlerini geçirir. Kostantinapolis'in "İslambol" yani İstanbul yapılmasından 14 sene sonra Kayseri Osmanlı'ya devredilir. 1467'den başlayarak 450 yılını, 6 asır yaşayan Osmanlı'yla birlikte geçirir.

Kayseri, Kurtuluş Savaşı'nda da önlere mücadele verir. 'Sarıklı Mücahidler' Kayseri'de de harekete geçmiş; "din u devlet" için cihad etmişlerdir. Müftü Ahmed Remzi Efendi (ö: 1938), Kara Müftü diye bilinen Numan Fevzi Efendi (ö: 1959) en çok bilinenlerdir. Öyle ki, Başşehir Ankara'nın tehlikeye girmesi halinde, 'B Planı' olarak, Kayseri'ye taşınmaya karar verilir. Sonuçta bu memleket 1000 yıldır Müslüman olmuş; Müslüman kalmıştır. Bu Memleketle İslam, et ve kemik gibi olmuştur. Bir atasözümüzde "Et tırnaktan ayrılır mı!" denir.

Köprü'nün altından sular geçtikçe, "din u devlet" diyenler arka plana itilir; Müftü Ahmed Remzi Efendi'nin yerine temelli milletvekili Ahmed Hilmi Kalaç seçilir. Kendisi, "O günün siyaseti icabı, ilmiye sınıfı henüz ta'viz vermeyi icap ettiriyordu" demektedir. Ancak, bu insanlar ve aileleri, her şeye rağmen, "ölümü görüp de hastalığa razı olma psikolojisi" içinde, "Aman devletimize bir şey olmasın da ..." diyerek, kısıtlanan özgürlüklerini görmezlikten gelmişlerdir.

Şimdi birileri kalkmış, "40-50 yıl önce başörtü yok muydu?" diye soruyor. 1000 yıldır vardı. Ancak 50 yıl öncesinde, Milli Şef İsmet Paşa vardı. Vatandaş kız çocuklarını okula göndermiyordu. Köprü'nün altından çok sular aktı. Sonraları kızlarını okula gönderdiler ama bu defa üniversite kapısından geri dönderildiler. 1970'li yıllardan bu yana bu acı yaşandı. Acıyı verenler rahattı ama ya acıyı çekenler?... İnanan insanların ruh dünyasında 7,8 şiddetinde depremler oldu; ötekiler hissetmedi. Dayattılar! Ya "Benim istediğim gibi giyeceksin!" ya da cahil kalmaya; 2. sınıf olmaya devam edeceksin!" dediler.

Geçenlerde, Üniversiteler Arası Kurul Başkanı'nın yaptığı açıklama bir sözü aklıma getirdi. Başörtülü kıza "Gerici!" diyen üniversite dekanına "Siz uzaya füze yolladınız da başörtüme mi takıldı?!" diyen bacımızın cevabı bile üniversitelileri düşündürmedi. Oysa üniversite deyince, "Normal düşünce seviyesinin üstünde, ülke değerlerine düşman olmayacak, insanımızın ufkunu açacak" kimseler akla gelmelidir.

Böyleler değil.

Yıllar geçti. 2000'li yıllar geldi. Halkın çoğunluğunun Meclis'e gönderdiği bir parti "Haydi Kızlar Okula" dedi. Ama kızlar yine başörtülü kızlar üniversite kapısından geri çevrildi. "Haydi Kızlar Eve!" Hani Müslümanlar kızlarını okula göndermiyordu?!...

"Vatandaşlık Bilgisi" derslerine bizim kuşağa "Yasama-Yürütme-Yargı" üçlüsünü öğrettiler. 'Kuvvetler ayrılığı var' dediler. Kanun Koyma Hakkı Meclis'indi. Gün oldu; Meclis, yıllardır kanayan bir yara olan "Utanç Duvarı'nı yıkmak için karar verdi. Ama hazmedilemedi. Neden? Neden? Neden?

Anlatılan bir halk hikâyesine göre, iki görme özürlü kişi birlikte oturmuş, bir tabaktan yaprak sarması yemektedir. Bir ara, birinin aklına şeytanlık gelir; elindeki kaşıkla arkadaşının eline indirir. Beklemediği bu davranıştan etkilenen adam arkadaşına, yüksek sesle tepki verir:

- Niye vuruyorsun elime!
- Sen de yaprak dolmasını çift çift yeme!

Yapmadığı bir işle suçlanan, ayrıca eli de acıyan adam ağzını bozar:

- Ulan kör it! Sen de benim gibisin; görmüyorsun! Çift çift yediğimi nerden biliyorsun?!

Öteki pişkinlik içinde cevap verir:

- Ben çift çift yiyorum da ondan...
- !?!?!...

Yıllardır dayatanlar, dayatmanın bitmesinden çok "körlerin yaprak sarması yeme psikolojisi içinde" tepki veriyorlar: "Ya bunlar da bize dayatırsa?!..." Onun da hikâyesi var ama yerim yok.

Bunlara "Korkmayın; biz dayatmacı değiliz. Biz 'Rahmet Peygamberi'nin izindeyiz. Yıkmaya değil; yapmaya geliyoruz" deseniz de inanmazlar. Çünkü kendileri yıllardır dayattılar. Kaşığı vuran körün psikolojisini yaşıyorlar.